

Bijlage

Even los van de sociale wenselijkheid en uitvoerbaarheid van dit wetsvoorstel, zie ik een aantal redeneringen die lastig uit te leggen zullen zijn bij het verdedigen in de Kamer. Ik zou daarom niet raar opkijken als het wetsvoorstel nog even wordt teruggetrokken om het te verbeteren.

Er wordt meerdere keren aangegeven dat er geen cijfers zijn over aantallen of percentages statushouders dat met een urgentieverklaring aan woonruimte is gekomen. Toch is de stelling dat dit significant is meerdere keren nadrukkelijk geuit. Hiermee maakt het kabinet zich ongeloofwaardig en neemt het vertrouwen in de beleidsmakers verder af.

Er zit een berekeningsfout in de onderbouwing. Er wordt voor het gemak uitgegaan met fictieve getallen, zie vorige punt, en met fictieve doorlooptijden. Hierbij is uitgegaan van een wachttijd voor sociale huurwoningen die vrijwel nergens feitelijk het geval is, namelijk 1 jaar. In de praktijk lopen de wachttijden tot ver boven de 10 jaar. Dit is niet meegenomen in de berekening van kosten en besparingen die daarmee onvoldoende onderbouwd zijn.

Er is uitgerekend wat opvang in een AZC per dag kost en wat een gemeente als vergoeding per dag kan krijgen als voor een tijdelijke opvang buiten het AZC wordt gekozen. Samen met de terechte vaststelling dat er een groot tekort aan woningen is, zal de tijdelijke opvang na een korte opleving ook vol zitten omdat er geen doorstroom is, waarna de statushouders dus voornamelijk in het AZC moeten blijven. Door de nieuwste bezuinigingen (en plannen voor nog meer) op gemeenten is het onvoldoende onderbouwd hoe de gemeenten dan die tijdelijke opvang moeten realiseren.

Er wordt terecht gerefereerd aan het personeelstekort, dit zal door vergrijzing de komende 10 jaar nog fors verergeren. De statushouders zijn meer dan welkom op de arbeidsmarkt... maar de meeste banen zijn in de grote steden te vinden en daar zijn de wachtlijsten voor huurwoningen juist erg lang. In de praktijk betekent dit dat een statushouder vanuit het AZC dagelijks naar het werk moet, totdat deze een baan heeft weten te bemachtigen waarmee huur in de vrije sector te betalen is. Doordat zij de taal nog niet goed machtig zijn, is de kans daarop op termijn van 1 jaar te verwaarlozen. Het is onvoldoende onderbouwd hoe de vrije sector huur of koop voor statushouders een optie is.

Uit de stukken blijkt dat er gesprekken met onder andere de gemeenten zijn geweest. Uit het feit dat de gemeenten verbijsterd zijn over het wetsvoorstel blijkt dat de uitkomst van de gesprekken niet tot dit wetsvoorstel hebben kunnen leiden. Er is onvoldoende onderbouwd dat de gemeenten de voorgenomen extra taak kunnen uitvoeren.

Er is uitgegaan van de nog onjuiste situatie dat er minder asielzoekers ons land binnen komen. Het wetsvoorstel daartoe heeft nog niet geleid tot een feitelijke, door de EU geaccepteerde uitzondering op de verplichtingen van elk EU-land.

En tenslotte een conclusie die voor de hand ligt na bovenstaande gebreken: er is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat dit wetsvoorstel zal leiden tot vermindering dan de wachttijd voor sociale huurwoningen. Als het doel alleen is om woningzoekenden gelijk te behandelen, dan zijn hier veel betere en effectievere oplossingen voor te bedenken. In de praktijk van de gemeenten en hulporganisaties zijn hier al diverse mogelijkheden voor geopperd. Om te beginnen zou er landelijk een gelijk systeem met criteria voor de wachtlijsten moeten zijn waardoor daadwerkelijk iedereen gelijk behandeld wordt.